

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.		Egy évre . . . 12 kor. — fill.	
Fél évre . . . 5 . . . —		Fél évre . . . 8 . . . —	
Negyed évre . . . 2 . . . 50		Negyed évre . . . 4 . . . —	
Egy óra . . . 1 . . . —		Egy óra . . . 1 . . . 70	
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **Uj. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

A h.-böszörményi függetlenségi és 48-as párt jelölése.

Debreczen, augusztus 26.

Jobb idők közelgenek! Harminchárom éve mult már, hogy lelketlen kufárok meghamisítván még a Deák politikáját is, privát tulajdonként kezelik Magyarországot sorsát, 33 év mult már, hogy e kufárok önző céljuk érdekében ölik, az ámitásnak, a lelketlen vesztegetésnek kiszámíthatlan eszközeivel ölik belőlünk a nemzeti önérzetet, temetgetik lelkünknek legszentebb vágyait, reményeit, balgaságnak hirdetik eszünknek, meggyőződésünknek jogos, a nemzet boldogítását célzó követeléseit, igyekeznek azokat álomba ringatni, hogy elrabolhassák az alvó nemzettől becsületét, bizalmát, létének fundamentumát.

Átok van a munkájukon, mely 33 év óta sokban sikerült.

De már virrad! Jobb idők közelgenek!

Szerte e hazában, hol kitűzik a zászlót, melyre a jelszókat 48-ban írták, a lelkesedésnek, a megcsufolt, a kijátszott bizalom iatti felséges haragok erejével veszik azt körül a polgárok, a milyenre példát nem láthatunk még.

A nép, Magyarország népe öntudatra ébredt s ébredésének legszebb hajnalpirját, öntudatos elveinek lelkes ünneplése képezi.

Ilyen ünnep folyt le tegnap H.-Böszörményben.

Tudott dolog, hogy f. hó 18-án a h.-böszörményi függ. és 48-as párt negyvennyolczas bizottsága H.-Böszörmény város orsz. képviselőjéül Dr. Benedek Jánost, lapunk főszerkesztőjét ajánlotta.

Tegnap tartotta aztán meg a párt jelölő gyűlését, a mely egyhangú lelkesedéssel jelölte Dr. Benedek Jánost képviselőjéül.

A Böszörményben időző jelöltek küldöttség adta tudomására a gyűlés lelkes határozatát. E küldöttség kérelmére Dr. Benedek János megjelent a gyűlésen s a függ. és 48-as párt képviselői jelöltségét elfogadta.

Az a viszony, melyben lapunk Dr. Denedek Jánossal áll, nem kényszeríthet bennünket arra, hogy a tény ily száraz regisztrálásánál megálljunk. Nem! Ez már nemcsak álszerénység

volna, de vétkes igazságtalanság a tegnapi nap fényességével szemben.

Ez a nap diadal napja volt H.-Böszörmény függ. és 48-as pártjának, diadal napja volt képviselő jelöltjének Dr. Benedek Jánosnak egyaránt.

Akkor, a mikor érczes, csengő hangon szálltak az igék az ajkáról az ezernyi hallgatóság felé, akkor, amikor a Bocskai hajduk ivadékainak arcán a lelkesedés pirja kigyult, a mikor a tűzben égő szemek a tetszés sugárait lövelték, a mikor az izmos karok megmozdultak s az ezernyi férfiú ajkáról ismét és ismét felzúgott a helyeslés döngő szava, a mikor a lázas arcokra kiült a megihletett lelkek gyönyöre s az éljen riadalmak szünni nem akaró zajával ünnepelték ifju jelöltjüket, akkor Dr. Benedek János legszebb diadalát ülte: férfias, nemes lelkének, szónoklata varázshatalmának, eszének, hatalmas tudásának ragyogó diadalát!

A lelkek e diadal hatása alatt állanak s egyik közvetlen megnyilatkozása a h.-böszörményi polgárok egyszerű, de mindent kifejező mondása:

„Ilyen ember kell nekünk!”

Biz ilyen! És ilyen kellene az ország minden választó kerületében!

Részletes tudósításunk különben a tegnapi napról a következő:

Kossuth Ferencz H.-Böszörményben.

Vasárnap reggel a Tisza-Lökre utazó Kossuth Ferencz országgyűlési függetlenségi és 48-as pártunk elnöke keresztül utazott H.-Böszörményben s az ottani vasúti állomásnál a h.-böszörményi függetlenségi és 48-as párt elnöke Sóvágó Gábor és az intéző bizottság tagjai fogadták.

A fogadtatás nem volt hivatalos, mert a h.-böszörményiek csakis tegnap tudták meg, hogy arra utazik pártunk nagy szavu elnöke s így csakis magánbeszélgetésre gyűltek ki az intéző bizottság tagjai.

Sóvágó Gábor rövid, szívélyes üdvözlése után Kossuth Ferencz melegen érdeklődött a h.-böszörményi párt viszonyairól; majd kijelentette, hogy nagy örömmel értesült a jelölő bizottság azon ajánlatáról, melylyel Dr. Benedek Jánost hozta jelöltül javaslatba. Maga részéről is a legmelegebben ajánlja Benedeket, mert ő minden tekintetben méltó képviselője lesz H.-Böszörménynek. Megígérte továbbá, hogy szeptember 8-án meglátogatja a h.-böszörményi kerületet, a mit a derék böszörményiek lelkes örömmel fogadtak.

Félórai időzés után a vonat tovább vitte Kossuthot az állomásnál összegyűlt lelkes közönség eljenzése s üdvkiáltásai között.

Kossuth társaságában voltak Rákosi Viktor a ki H.-Nánásra utazott, Sebők Gyula hírlapíró, Dr. Pap Zoltán, a tiszalöki kerület függetlenségi jelöltje, Dolina y Rády, Ráth Endre, dr. Freund Jenő, dr. Révi Nándor s több fővárosi hírlapíró.

A h.-böszörményi párt gyűlés.

Délelőtt 10 órakor tartotta a h.-böszörményi függetlenségi és 48-as párt a jelölés tárgyában összehívott nagy gyűlését.

A nagy gyűlésre napokkal előbb plakátokon hívtak meg a párt összes tagjai s 1000 nél több választó jelent meg a pártkör helyiségében.

Tíz óra után kevéssel nyitotta meg az ülést Sóvágó Gábor a következő beszéddel:

Sóvágó Gábor: Üdvözlöm a megjelent polgársakat, a mai napra összehívott ezen nagy jelölő pártgyűlést van szerencsém megnyitni.

Tisztelt Uraim! Mélyen tisztelt polgártársak! Mindnyájan tudjuk, mindnyájan érezzük, mindnyájunknak éreznünk kell, hogy egy nagy eseménynek elő kapui előtt állunk. Ha máshonnan nem, a lapokból bizonyosan tudják önök, hogy a képviselőválasztások okt. hó végén, vagy legkésőbb nov. hó elején megtörténnek. Nem sokára eljön tehát az az idő, a mikor a magyar embernek legszebb, legfényesebb, legnagyobb alkotmányos jogát gyakorolnia kell. Ha volt ebben a pártban a multban, vagy ha van jelenleg is az egyes tagok között egyet nem értés, vagy az egyes tagok között nézet eltérés, annak az én véleményem szerint, a mai napon meg kell szünnie. (Ugy van! Ugy van!) Mindnyájunknak meg kell érteni egymást, egy cél felé kell törekednünk, hogy az a zászló, amelyet a multban oly magasan lobogtattunk és győzelemre juttattunk a jövőre is diadalmasan kerüljön ki a választásokból. (Éljenzés) Méltóztatnak tudni, pártunk a képviselő jelölés dolgában már régebben intézkedett. Bizottságot küldött ki, egy 48 tagból álló bizottságot, a mely hivatva volt a képviselőjelöltekről intézkedni, ez a bizottság még július hóban határozott olyatén képen, hogy a jelenlegi képviselőnkkel Szinayval a választási küzdelmekbe bele nem mehetvén, felkéri a központot, hogy ajánljon 2 vagy 3 országos híru egyént kik közül választ-hassunk. Kossuth Ferencz azonban nekem azt írta, hogy amennyiben Szinay ur még erkölcsi helyzetben lévén ő a maga részéről nem akar ebbe az ajánlásba belemenni hanem az intézőbizottságra bizza a jelölést. — Ma egy hete aug. 18-án összehívtam ezt az intézőbizottságot munkára s ez a jelölés dolgában ma egy hete úgy intézkedett, hogy

32 szavazatot kapott dr. Benedek János (Lelkes éljenzés), 8-at pedig Hentaller Lajos országgyűlési képviselő. Hogy azonban a helyzet tisztázva legyen, bátor vagyok jeleníteni, hogy Marjay Péter hozzám aug. 23-iki kelettel egy levelet küldött, hogy Hentaller Lajos az itteni jelölésre nem reflektál. (Helyeslés.) Ugyancsak Kossuth Ferencz az országos függetlenségi párt elnöke aug. 23-áról keletve küldött hozzám egy levelet, melylyel az ügyet tisztázni fogom. (Olvassa a levelet, melyben Kossuth Ferencz Dr. Benedek János jelöltetését teljes szívvel helyesli s ő is hozzájárul a jelöléshez. Szinay Gyula ajánlotta Hentaller Lajos jelöltetését, de őt Kossuth már más kerületbe ajánlotta, miért is Dr. Benedek János felléptetését ajánlja, különben szept. 8-án Bőszörménybe utazik.) Éljen.

Én ma beszéltem Kossuth Ferencz ural és magától is hallottam azt, a mi a levélben van, és ez alkalommal azt is kijelentette, hogy szept. 8-án délelőtt fogja a kerületet meglátogatni. (Helyeslés.)

Most tehát már oda érett a helyzet, hogy most már méltóztatnak a jelölést meg ejteni. Jogában áll a pártnak a jelölést elfogadni vagy elvetni. Én az előbb mondottak alapján az intéző bizottság egyhangú határozata értelmében Dr. Benedek János (hosszantartó lelkes éljenzés) urat ajánlom jelöltül. (Éljenzés. Éljen Dr. Benedek János! Kiáltások: Egyhangulag elfogadjuk!) És a midőn ezt határozatilag kimondom s Dr. Benedek János urat pártunk képviselőjelöltjéül az egész párt nevében éshatározata folytán ezenél kikiáltom: — egyszersmind határozatilag kimondom azt is, hogy erről a jelölésről Kossuth Ferencz urat táviratilag értesítjük. Egyszersmind felkérjük, hogy ígérete szerint szept. 8-án jelenjen meg körünkben, a mikor Dr. Benedek János ur fogja a programbeszédet megtartani. Természetes, hogy a fogadtatás a városhoz méltónak kell lennie. Méltóztatnak elfogadni? (Éljenzés.)

Indítványozta ezután az elnök, hogy a H-Bőszörményben időző jelöltet küldöttség által hívják meg a gyűlésbe s a hat tagu küldöttség vezetőjéül Frank Imre ügyvédet, pártunk kitűnő tagját kérte föl. Addig az üjést felfüggesztette.

Mintegy negyed óra múlva a küldött ség élén megjelent dr. Benedek János, kit a választók szűnni nem akaró viharos éljenzéssel fogadtak. Kiséretében megjelentek Kertész János, Kertész Mihály és dr. Bakonyi Samu, mint a debreczeni függetlenségi és 48-as párt intéző bizottságának képviselői.

Frank Imrének, a küldöttség vezetőjének rövid, de rendkívül felvillanyozó beszéde után Sóvágó Gábor pártelnök a következő beszédet intézte dr. Benedek Jánoshoz:

Sóvágó Gábor elnök:

Igen tisztelt Uram! (Halljuk! Halljuk!) A hajdu-bőszörményi függetlenségi és 48-as Kossuth-párt mai napon tartott nagy gyűlésében Önt egyhangulag a jövő választásnál képviselőnek jelölte. (Hosszantartó lelkes éljenzés!) Te át az ön kezébe fogja adni a jövő választásnál azon nemzeti színű lobogót, amelyre Magyarország önállósága, függetlensége, tehát boldogsága is van felírva. (Ugy van! Éljenés!) Én jós nem vagyok, biztost tehát nem mondhatok, hitem és reményem azonban az, hogy azon zászlót, amelyet Boeckai szabad hajdúi mindig dia-

dalra juttattak, a jövő választásnál az Ön nevével diadalra fogjuk juttatni.

Egyet azonban határozottan ígérhetek, a mai jelölés után, és ez az, hogy mi mindnyájan egyesült erővel, de a törvény keretén belül mindent elkövetünk, hogy a mi zászlónkat győzelemre vigyük a hajdu-bőszörményi függetlenségi és 48-as párt választásánál. Isten hozta körünkbe, isten hozta a mi szeretett debreczeni elvtársainkat is! Éljen Bakonyi Samu, Kertész János, Kertész Mihály és a mi szeretett lelkes jelöltünk Dr. Benedek János (Hosszantartó lelkes éljenzés!)

A lelkes éljenzés lecsillapulta után a pártkör tágas udvarára vonult az egész gyűlés s az elnök szavaira dr. Benedek János a következőleg válaszolt:

Dr. Benedek János beszéde.

Igen t. Elnök Ur! Tisztelt pártgyűlés! Szeretett hajdustestvéreim!

Nem minden elfogultság nélkül állok meg az önök színe előtt és bizonyos tekintetben szégyenkezve is, hogy önök az én igénytelen nevemet olyan szívárványos fényvel veszik körül, midőn reményt fűznek ahhoz, hogy azok a hatalmas eszmék a melyeket előttem az igen t. pártelnök ur hangoztatott, az én igénytelen nevemmel kapcsolatban újabb diadalt fognak aratni a h-bőszörményi választó kerületben. Nem minden elfogultság nélkül állok itt, mert itt teltek el az én gyermek éveim. Az az iskola a hátuk megett volt az én legelső nevelő, tápláló dajkám, annak az emléjéből szivtam magamba a tudománynak első élesztő, ébresztő igéit. Itt gyuladt fel szivemben a hazaszeretet olthatatlan langja, a mely eddigi egész életemnek vezetője, vezér csillaga volt. Midőn 25 esztendő múltán visszakerültem ide önök közé, elfognak engem a gyermek emlékek, s azt kérezem a költővel:

„Hol vagytok ti régi játszó társak?
Közületek csak egyet is lássak. —

Az az idő a gyermek játékok között telt el, a gyermek emlék tán mosolyra kelt, de meg nyugszunk benne; szép volt, letelt. Vége a játéknak, ma komolyan kell felfogni az életet. Komolyan kell vizsgálnunk, mi nekünk a rendeltetésünk, a köteleességünk, mint embereknek, mint hazafiaknak? És ha érezzük, hogy van szivünkben lelkesedés és karunkban erő, akkor oda kell munkálkodnunk, hogy saját létfentartásunk mellett egyszersmind munkálkodjunk a közjóért, a hazáért, ennek függetlenségéért, a vallásért, annak szabad gyakorlataért, minden szép eszméért, a mely az embert fel emeli, e mely az embert megkülönbözteti az oktalan lényektől, mert az ember szabadnak született. Szabadnak kell lenni eszének, karjának, szívének, lelkének (Lelkes éljenzés és taps.)

Ugy vagyok mikor ide visszajöttem, mint a gyermek, a ki a „szívárványt kergeti. Az a szívárvány ott mosolyog előttem. Szívárványba fűzte az önök tisztelt elnöke az én

igénytelen nevemet, szívárványba, a mely tudjuk csak úgy jöhet létre, ha először az égen borus felhők mutatkoznak; dörgés, villámlás haragja zudul elébb föl, de ha kitombolta magát a zivar: ekkor megjelenik az égen az eget a földdel összekötő, a békét, összetartást ígérő, az egyforma nézetten levő embereket, az egy sziv dobogásu magyar hazafiakat összefűző szívárványa az egyetértő szeretetnek. (Ugy van. Ugy van! Élénk éljenzés.)

Ez a szívárvány nem két színű, de nem is hét színű, három színű ez a szívárvány: piros, fehér, zöld; a magyar hazaszeretnek és a magyar szabadságnak szent színei. Ezt a hármasszínű szívárványt látom én itt fel-tündökölni és ennek ragyogó ivében az önök egyetértését látom, mellyel hazánk függetlenségének szent ügyét akarják és fogják a szabadság ezen ősi régi sziklavárában ismét diadalra juttatni. (Ugy van! Ugy van!)

Következetes önmagához Hajdu-Bőszörmény város független érzelmű polgársága, midőn a multak hagyományaihoz hiven rászokva, ezt a háromszínű zászlót fennen akarja lobogtatni, mert ez a zászló a hazaszeretnek zászlója, de nem csak a hazaszeretnek és a függetlenségnek a zászlója, hanem az emberiség előrehaladásának diadalmas lobogója. (Éljenzés.)

Boeckay, Bethlen, Rakóczy, midőn a magyar szabadságért küzdöttek, nem csak a hazaszeretnek szent lángja hevítette szíveiket, hanem egyszersmind az emberiség kimagasló, nagy és örök szent alakjai voltak, kik az emberiség előrehaladásáért, tökéletesedéséért törtek lándzsát, keltek háborúra. Nem irtó testvérharc volt az, midőn az önök őseinek vére folyt Boeckay lobogója alatt. Küzdöttek kardjaikat villogtatták; nem testvér vért akart testvér ontani, hanem ontották vérüket a haza függetlenségéért és a lelkiismeret szabadságáért. Legyen meg az a meggyőződése mindenkinek, amelyet szivében táplál. Ember és ember között azért, mert rang, faj, vallás, születés, méltóság, talán elválasztja őket korlát ne legyen, hanem valósuljon meg, amit a költő szöze zeng, hogy e hazában:

„Minden ember legyen ember — És magyar
A kite föld hord s egével — Betakar.“

(Lelkes éljenzés. Ugy van. Ugy van.)

E kettős célja volt mindenkori a mi törekvéseinknek. Nem forradalmárok voltunk mi, de az emberiség előhaladásának uttorói. S boldognak tartom az én hazámat, hogy a világtörténelemben örök példa gyanánt tündököl, mint a civilizáció védbástyája s az emberi haladás zászlójának lobogatója. A haladásnak ezt a szent zászlóját lobogtatom én az önök városában. Ennek a magasztos eszmének visszhangja dobban fel az önök szívében akkor, a mikor olyan zászló alá gyülekeznek, a mely alatt e kettős czelt elérni vélik. Ez a lobogó kihanyatlott egy kézből, a mely azt dicsőségesen lobogtatta félszázaddal ezelőtt. Elhullott a rózsa virága. Eltemettük a mi apánkat, aki Rakóczy eszméit felébresztette. De nem halt ő meg, csak gyarlanó teste

porlad a földben, ellenben eszméi kikelték sirjából és az ő fia K o s s u t h F e r e n c z (Viharos éljenzés) a mi pártunk dicső vezére fenn lobogtatja azoknak az igéknek, azoknak az eszméknek régi lobogóját.

Hogy ne jönnék én örömmel és lelkesedéssel önök közzé, a mikor tudom, hogy e tekintetben önökkel egy véleményen vagyok, hogy e tekintetben önöknek testvére vagyok. (Lelkes éljenzés).

Ebben a testvérharcban kívánnak önök engemet vezérükkül. Azt mondom, amit Petőfi mond:

Tiszteljétek a közkatonákat
Nagyobbak ök, mint a hadvezérek.

Egy olyan táborba, amelyben mindenki úgy érez, mintha Zrinyi Miklós unokája volna, Bocskai anokái közé szívesen jövök vezérül, mertha én nem jönnék is, vinne a hazaszeretnek az áramlata, amelynek ellenállani nem lehet. Ez az áramlat ragadta el az önök szívét. Ez az érzés volt az, amely a szemébe tüntette önöknek az én csekélységemet. Kikerestek engem abban a feltevésben, hogy nem leszek méltatlan azokhoz az eszmékhez, a melyeket magukéinak vallanak és a melyeknek megvalósítására önök egy becsületes polgár élet minden fáradozásait szentelik. Ha ez a zászló összetépettenel hagyatva ott heverne az ut porában, akkor is felragadnám és megmenteném azt, és akkor is azt kiáltanám: „Utánam magyarok! Utánam szabadhajduk! Ez az igazságnak, a szabadságnak ez az igaz hazaszeretnek a szent zászlója! Ez a zászló meglehet bár tépve, — de megsemmisülve nincs, és önök ennek a zászlónak mindnyájan a legelszántabb hősei. Hogy ne merithetnék én erőt az önök hazaszeretéből, a midőn tudom, hogy ha az én kezemből kihanyatlanék is ez a zászló, van még hajdu ezen a világon s a mig hajdu él, a mig hajdu vér pezseg az erekből, ennek a zászlónak megsemmisülni elárultatni nem szabad! (Ugy van! Ugy van! Hosszantartó éljenzés. Taps.)

Az én kezembe helyezték önök ezt a zászlót. Megacélozza az önök bizalma az én gyenge karjaimnak az izmait, az önök lelkesedése új tüzet önt lelkembe, az önök szeretete új csengést kölcsönöz hangom érzékének. És én felragadom ezt a tépett, de azért büszke zászlót, a melyet önök most kezembe adtak és azt kiáltom: Utánam vitéz hajduk, hajdu testvérek! Vigyük diadalra a hazaszeretnek, a függetlenségnek, a szabadságnak, az emberiség szent ügyének ezt a szent zászlóját! És ha önök egyet fognak érteni, ha vissza áll a régi egyetértés, akkor a hajdu-böszörményi függetlenségi polgárok ezen jó szándékán, nemes törekvésén a poklok kapui sem fognak diadalt aratni! (Hosszantartó lelkes éljenzés.) (Adja az Isten!)

Nem program beszédet mondok ezután, csak röviden kívántam nyilatkozni ezekben az önök igen tisztelt elnökének gyönyörű szép szavaira, midőn a jelöltséget nekem felajánlotta, melyet önöknek egy-

hangu bizalma kínál felém, az önök lelkesedéséből meritek erőt és jelentem ki, hogy kész vagyok minden munkára abban a küzdelemben, melyet ezer év emléke, vértanúnak vére, bujdosóknak tenger szenvedése, bánata szentelt meg. Elfogadom a jelöltséget. Felragadom a felém kínált zászlót: **U t á n n a m h a j d u t e s t v é r e k !** Éljen a függetlenségi és 48-as párt! Éljen az én dicső vezérem **K o s s u t h F e r e n c z !** (Szünni nem akaró éljenzés, tapsvihar. A szónokot számosan üdvözlük.)

A dr. Benedek János beszédét követő tetszés zaj lecsillapulta után dr. B a k o n y i Samut kívánta hallani a választók gyűlése s az általános óhajnak engedve, felszólt a debreczeni függetlenségi és 48-as párt fényes tehetségű szónoka.

Dr. Bakonyi Samu beszéde.

Mélyen tisztelt Elvtársak!

Minket ide most nem vezetett egyéb, mint az a forró óhaj, hogy lelkesedést, erőt merítsünk az Önök lelkesedéséből, az önök hazafiságából arra a nagy küzdelemre, amelyet nekünk is meg kell vívni, önökkel talán egy időben. De mélyen tisztelt elvtársak, az a szíves felszólítás, amelynek ime engedni kötelességemnek tartom, (Éljenzés) arra bátorít engemet, hogy megkérjem önöket szenteljék egy pár pillanatnyi figyelmet szavaimnak. (Halljuk!)

Hisz méltan kérheti azt valaki, hogy mi jogzimen szólalnak itt fel debreczeniek; van-e arra szükség, hogy itt bár testvér város kebeléből származó jövevények az önök becses idejéből elraboljunk egy keveset, a kik pedig, mint az Önök szeretett, nagyrabecsült jelöltje, az én édes legkedvesebb barátom mondta, egész életükre annak a szent küzdelemnek szentelik, melynek egy újabb küzdelme előtt állunk; mi szükség van itt arra, hogy idegenből jövő szó hangozzék el Önök előtt?

Én megtaláltam ezt a jogzimet. Tisztelt Elvtársak! Megtaláltam két körülményben. Az egyik az az egyetemleges szent érzelem, mely mindnyájunkat, kik Magyarországon, édes hazánk függetlenségének zászlójára esküdtünk, a legszentebb érzelemben az imádott haza szeretetében mint testvért fűz össze. Megtaláltam a másik jogzimet az én egyéni érzelmemben, ha szabad ezekről szólanom.

Tisztelt elvtársak! (Halljuk! Halljuk!) Azokat az érzelmeket a melyek engemet az önök szeretett nagyrabecsült jelöltjéhez egy emberéletet át a gyermekkor játékaiktól fogva az ifjúkor lelkesedésén át egészen a férfi tetterejének harczáig összefűznek, nemcsak magam táplálom. Eljöttünk mi ide, tisztelt polgártársak! a debreczeni függetlenségi és 48-as párt igénytelen tagjai, eljöttünk azért, mert bár szükségét nem látjuk, hogy az önök felelő lelkesedésének lángjától biztatást nyerjünk, és hogy mégis tanúságot nyerjünk arról, hogy az a férfi a mi szeretett barátunk, és küzdő bajnokságunk, a kit az önök bizalma megtisztelt, a kinek kezébe adták Önök azt a fényes tiszta zászlót, az a férfi, érdemes az Önök bizalmára, az a férfi olyan harczoza a Kossuth táborának, a kinek vezetése alatt diadalra jut újból a Bocskai zászló. (Éljenzés.) Önök nagyon jól tudják, hogy ki dr. Benedek János? (Lelkes éljenzés), de mi debreczeniek, akik vele együtt küzdöttük át 15 esztendő keserves harcát, mi közvetlen bizonyágot szolgáltatunk a mellett, hogy nehéz, ha lehet valakiben önzetlenül, teljes odaadással küzdő függetlenségi férfi jellemet, önfeláldozást, minden érdeknélkül harcoló hű hazafinak a

példáját és mintaképét megtalálni, akkor ez az a férfi, a kit az önök bizalma ma ki-tüntetett, dr. Benedek János. (Lelkes éljenzés!)

Hallották az élőszonek azt a hatalmát, a melylyel az önök szíveit rezgésbe hozta az imént; szinte feszélyezve érzem magamat annál a viszonytól fogva, a mely benünket és a velünk együtt megjelent debreczeni elvtársaimat az önök képviselőjelöltjével összefűzi, hogy erre külön is rámutassak, hisz az a egyértelműleg felhangzó lelkes tetszés zaj, mely az ő szavait kísérte feleslegessé teszi. De uraim, önök tudják, hogy ő istentől ihletett költője a magyar népek, ismerik az ő könyvét, olvassák azokat a „Tábortüzek“-et, a melyeket ő meggyújtott a mi harcsterünk szélső vonalán, melynek lángján ezer meg ezer honfi, ezer meg ezer csüggedő meritett új lelkesedést ést tudják Önök, hogy az a debreczeni függetlenségi és 48-as párt, a mely mindig tudja melyik férfit melyik helyre állítsa, Benedek János szeretett barátomat minő posztóra állította, midőn az ő jól ismert harcizmos kezébe adta azt az organumot, annak vezetését, a mely minden pártnak riadó kürtje, szócsöve, kurucz tarogatója őt állítván oda a „Debreczen“ függetlenség, és 48-as párt lap szerkesztőségének az élére, mint érdemes kipróbált főszerkesztőt (Éljenzés.) Az ő tollából sohasem olvastak egyebet mint azt, a mit oly ékes szavakban, oly szépen, oly felemelően, oly igazán és lelkesen érintett az előbb az ő nyilatkozatában. Mindenkor a magyar függetlenségért, önállóságért, az emberiség szabadságáért, fejlődéséért szállott sikra, Rakóczy, Bocskay, Kossuth katonája ő, tisztelt elvtársak, a kit önök ma, határozatukkal olyan helyre állítottak, a mely helyről az isten által belé öntött szikrát teremtvő tüzzé lesz alkalma fejleszteni s hazánk üdvére az önök kedves Hajdukerületük díszére lobogtatni. Látom én azt az önök egyhangú érzelmennyilvánításából, hogy felesleges az, hogy önöket hosszas beszéddel untassam. (Halljuk! Halljuk!) De engedjék meg addig is, míg pártunk dicső vezére, Kossuth Ferencz (Lelkes éljenzés) mához két hétre eljön önök közzé (Éljenzés), hogy segítsen önöknek a Bocskay zászlót tovább fentartani és állandóan diadalra juttatni, hogy addig is rámutathassak egy-két olyan mozzanatra, a mely mozzanatnak irányítani kell az előttünk álló nagy harcot. (Halljuk!)

Eztán fejtegeti szónok a gazdasági önállóság kérdését és szól az 1848 évi XX. t. cz. végrehajtásáról, majd beszédét folytatva, azt így végzi:

Ezen törvények végrehajtásának sürgetésében egyik legerősebb tényező dr. Benedek János (Éljenzés!) képviselő jelöltjük fog lenni.

Na von jól tudják azt, hogy a békés munka küzdelmének idejében élünk, de nem tudjuk azt, hogy mit hoz a jövő. Nagy küzdelmeknek kapui előtt állunk, melyeket hatalmas rétegek vesznek körül.

A történelem tanúsága szerint az egyes korszakok ismétlődnek. Eljöhet az az idő, talán nem is sokára, midőn Önöknek nemcsak a békés munkában, nemcsak a választás küzdelmeiben kell jogaikat gyakorolni, hanem közvetlen a tettek, a harcok mezén. Vérük hullásaival kell bizonyágot tenniük arról, hogy méltó utódai annak a férfinak, ki legelső volt azok között, kiknek táborába dicső vezérek és hősök sorakoznak, Bocskai, Bethlen, Kossuth Lajos és most az ő első szülött fia Kossuth Ferencz (Hosszas éljenzés!) Én azt kívánom önöknek, hogy ebben a harcban, legyen az bár a békés munka folytatása, legyen az bár vérünk hullásával megpecsétlendő harc, Benedek

János vezetése alatt (Éljenzés) győzelemről győzelemre haladjanak.

A midőn Önöknek a debreczeni függetlenségi és 48-as párt szeretetteljes, lelkes testvéri üdvözlését tolmácsolom, engedje meg azt a magyarok Istene a mikor mához két hétre újra megjelenünk a győzelem újabb biztosítékául, reménnyel kiálthatjuk, hogy **éljen dr. Benedek János, a bőszi örményi függetlenségi és 48-as Kossuth-párt képviselő jelöltje.** (Hosszantartó, szünni nem akaró lelkes eljenzés!)

Az Isten Önöket, szeretett testvéreim, sokáig éltesse és áldja meg. (Lelkes eljenzés, taps.)

Közkívánatra Kertész János a debreczeni függetlenségi és 48-as párt elnöke intézett azután keresetlenül egyszerű, de szívhez szóló igaz magyar beszédet a h. bőszi örményiekhez:

Kertész János beszéde.

Tisztelt polgártársak! Az országgyűlési függetlenségi képviselők több pártra — oszlanak, de csak egy párt van ott, a mely a magyar nemzet érdekeit képviseli. Ez a párt a 48-as Kossuth párt. Nekünk t. uraim e mellé kell sorakozni, nekünk ebbe a pártba kell képviselőt küldeni, nem abba a pártba, a mely minket egyenesen Bécsnek akar eladni. Önöknek nemes hajdufiak, következeteseknek kell maradni multjokban s hűnek a magyar függetlenség szent ügyéhez. Ne olyan egyént küldjenek tehát fel oda az országházba, a ki a mi érdekeinket nem ismeri. De Benedek János urat (Éljenzés) az én régtől fogva szeretett fiatal barátomat nem ilyennek ismerjük; mióta a párt vezetésével megbiztuk, ő mindig ott volt hiven a mi pártunkban; az ő hatalmas, nyomatékos beszédjeivel, gyönyörű tollával lelkesíti a mi pártunkat. (Éljen Benedek!) Ezt a férfit én szívesen, szeretettel ajánlom, mert önök legyenek meggyőződve, hogy egy jó hazafias képviselőt küldenek fel a Házba ő benne, a kivel szégyent nem valának. Éljen a magyar függetlenség! (Zajos tetszés és eljenzés. Éljen dr. Benedek János! Éljen Kertész János!)

Sóvágó Gábor elnök záró beszéde.

T. Polgártársak! Mielőtt a mai napra összehívott nagy pártgyűlést berekeszteném, úgy a magam mint az egész párt nevében a legfőbb köszönetem nyilvánítom azon szép, nemes és hazafias beszédéért, melyeket a mi képviselő jelöltünk (Éljenzés) dr. Benedek János (Lelkes eljenzés) a debreczeni függetlenségi és 48-as párt küldöttjei (Éljenzés) voltak szívesek mondani. Az Isten őket sokáig tartsa meg és éltesse. Most pedig a gyűlés jegyzőkönyvét hitelesítettnek kimondom. Megköszönöm önöknek, az ily nagyszámmal való összejövetelt; reményt merithetünk azon határtalan lelkesedésből, amit itt látunk. Arra kérem, hogy a jövőben is tartsanak össze és pártunk zászlóját egyesült erővel vigyük diadalra. És most a gyűlést bezárom.

Az isteni gondviselés éltesse a független Magyarországot, éltesse a függetlenségi és 48-as pártnak országos vezérét Kossuth Ferenczet! (Éljenzés) Éltesse a mi szeretett képviselő jelöltünket dr. Benedek János (Éljenzés). Éltesse a mi debreczeni vendégeinket s köztük pártunk kitűnő szónokát dr. Bakonyi Samut (Lelkes eljenzés) (Éljen dr. Benedek János!)

Dobó Sándor tanító! Igen t. pártgyűlés! Van szerencsém az igen t. pártgyűlésnek egy indítványt előterjeszteni. Nevezetesen pártunk vezérét ki most Tiszalökön tartózkodik ez alkalomból a mai ülés lefolyásáról pártunk nevében táviratilag értesítsük. (Elhatározták!)

Sóvágó Gábor: A meonyiben már e tekintetben határozott a párt gyűlés, az indítványt magunkévá tesszük s vezérünket Kossuth Ferenczet üdvözljük s rendíthetetlen bizalmunkról biztosítjuk. (Szünni nem akaró zajos eljenzés és tapsvihar. Éljen dr. Benedek János!)

A mindvégig magasztos hangulatban folyt pártgyűlés ezzel véget ért; s tudósítá sunkat mi sem rekesztjük be egyébbel, mint azzal: „**Éljen a hajdu-bőszi örményi függetlenségi és 48-as párt képviselőjelöltje Dr. Benedek János!**“

Rákosi Viktor H.-Nánáson.

— Kiküldött tudósítónktól. —

Augusztus 25-ike igazán szép és elfelejtethetetlen nap marad H.-Nánás történetében.

Szeretet jelöltje, Rákosi Viktor látogatta meg az érte osztatlanul lelkesedő derék hajdukat.

Reggel negyed kilenczkor érkezett a vonat, melyen Kossuth Ferenc az országos függetlenségi és 48-as párt nagyevű vezére és kísérei is utaztak a tiszalöki kerület meglátogatására, Hajdunánásra. Impozáns látvány tárult itt eléjük. Valóságos tábor fogadta az érkezőket, nemzetiszinű zászló imbolygott a fejük felett s zugott, döngött vég nélkül az éljen. Éljen Kossuth Ferenc, Éljen Rákosi Viktor! Hangzott hosszan, szüntelenül. Megható látvány volt egy ősz patriárechalis alak, aki megindultan állott az éljentenger közepette s reszkető kezével szorongatta Kossuth Lajos fiának kezét. Ez az ősz férfi, kinek várait 79 év terhe nyomja, a hajdunánási függetlenségi és 48-as párt nagyérdemű elnöke, id. Csóhány Ferenc volt. Kossuth Ferenc melegen megrázta kezét s örömet fejezte ki, hogy ily nép közé érkezett el a függetlenségi eszmék szolgálatában.

Ekkor előállt a hajdunánási függetlenségi pártnak egyik népszerű vezére. Brassay Károly és lelkes szavakkal üdvözölte Kossuthot A hajduk ezrei állnak itt előtted — gyomond — rajoagó lelkesedéssel és lángoló szeretettel szívukben irántad, a ki egy nagy és szent névnek méltó örököse, a haza függetlenségéért küzdő, igaz magyarországnak lánglelkű vezére vagy. Egy üdvözlés, egy ohajtás száll feled minden ajakról. Isten hozott Isten adjon, minél előbb várva-várunk.

Kossuth Ferenc válaszában hangsúlyozva, hogy csak függetlenség által lehet nagy és boldog a magyar nemzet, így folytatta: „Örvendek, hogy Boeckay népe ekként lelkesedik a haza függetlenségéért. Ez a szép fogadtatás ékes tanubizonyosága annak, hogy e városnak kicsinyje és nagyja egyaránt Rákosi Viktor kedves barátomért lelkesül.“

Örömmel csatlakozom én is függetlenségi testvéreimhez s a magam részéről is örömmel kiáltom önökkel együtt: Rákosi Viktor, a hajdunánási választókerület függetlenségi képviselőjelöltje, aki bármely kerületnek mindig méltó dicsősége lehet, sokáig éljen!“

Viharos eljenzés hangzott föl e beszédre, mely után id. Kovács László, a nánási függetlenségi párt elnöke üdvözölte lelkes szavakban Rákosi Viktor, biztosítván őt a párt erős ragaszkodásáról odaadó hűségéről, ama biztos reményben, hogy megválasztása egyhangúlag fog megtörténni.

A lelkes szavakra, melyeket a választók hosszas eljenzéssel erősítettek meg. — Rákosi Viktor a következőleg felelt:

— Mi Nánásra nem korteskedni jöttünk, mert az itt egyhangúlag megnyilatkozó lel-

kesedés biztos tanubizonyosága annak, hogy Nánásnak erre szüksége nincs. Mert a szabad hajduknak, a Boeckay népének ha ezt mondanám a haza veszélyben van, ragadjunk fegyvert és menjünk meghalni érte, akkor is egy szállig követnének engem.

Frenetikus tetszésrivalgás fogadta a Rákosi Viktor szavait, majd fehér ruhás lányok ékes sora lépett elő, s nevükben Deák Juliska üdvözölte lendületes szép beszédben a hajdunánási kerület népszerű képviselőjelöltjét, egy másik kedves leányka Dombi Zsófia pedig szép bokkrétát nyújtott át neki. Rákosi Viktor kedvesen meglepve válaszolt, hogy a függetlenségipárt a jövő Magyarországiért, az ifjuságért is dolgozik. Talán ők munkáinknak gyümölcsét is meg fogják érni. Örülök, hogy látom itt az öreg embereket és látom a fiatal, kegyes leányokat. — Nánás összes generációját. E bokkrétát, melynek virágait H.-Nánás földje növelte, elviszem és leteszem Kossuth Lajos apánk sírjára.

Kossuth Ferenc és Rákosi Viktor ezután a 48-as honvédekkel fogtak kezét, váltottak barátságos szavakat, majd a vonat rövid tartózkodás után az ezrekre menő tömeg zugó eljenzése közben rohogott el Kossuth Ferenczel s társaival Tisza-Lök felé.

Rákosi Viktor ezután valóságos diadalmenetben vonult be a városba, az utcákon ezrek meg ezrek kalaplengetéssel és viharos eljenzéssel üdvözölték s kísérték a Boeckay vendéglőig, ahol Rákosi Viktor az erkélyről újból megköszönte a pártatlan fogadtatást s kijelentette, hogy tekintettel a délelőtti őrvaesoraosztásra, programbeszédjét délután fogja elmondani, mert mint jó keresztény ember azt valja, szenteljük a délelőtti órákat istennek, hogy délutáni munkánkban, melyet hazánkunk szenteltünk, isten áldása legyen.

Rákosi Viktor innen fehér ruhás leányok sora közt, a néptömegetől kísérve tért szállására, Brassay Károly tanár vendégszerető házához. A délelőtti órák függetlenségi, polgári, iparos kör és a kaszió meglátogatásával teltek el.

A nép, a hajduk ezrei, a férfiak és nők, már kora délután megtöltötték a város tágas piacát. Midőn Rákosi megérkezett programbeszédje megtartására, mintegy 8—10000 ember fogadta viharos eljenzéssel, zászlólengetéssel, frenetikus üdvivalgással, főképp midőn az ősz Csóhány Ferenc elnök, Sinay Antal társelnök, id. Kovács László, Brassay Károly s a pártvezetőség más tagjaitól körülvéve a Boeckay vendéglő erkélyén megjelent Előbb Brassay Károly ajánlotta lelkes szavakban a kerületnek Rákosi Viktort, majd Sebök Gyula méltatta érdemeit. Ezután Rákosi Viktor tartotta meg programbeszédét, melyet az óriási tömeg folyton megújuló viharos eljenzése mindegyre megakasztott. Ékes szavakban rajzolta a keserű szenvedéseket, melyekkel a jelenlegi kormányrendszer főleg a gazda embert és kisiparost sújtja. Fejtegette az elveket, melyek képviselő működésében vezetni fogják, ha sikerülni fog ennek a szép kerületnek bizalmát megnyernie. Hivatkozott a hajduk régi dicsőségére, az unokák szent kötelességére, majd a hajdu nőket, a jövő nemzedék anyáit üdvözölte, mint a haza függetlenségének mind megannyi lelkes papnőit.

Leirhatatlan a hatás, melyet Rákosi bezzéde gyakorolt.

Öreg, 80 éves emberek beszélték, hogy életükben még hasonló lelkesedésnek tanui nem voltak. A nők kezét, ruháját esékolták a szeretett jelöltnek s boldog volt, a ki csak megérinthette is. Alig tudott az óriási embertömeg széteszolni, mert folyton látni, hallani akarta Nánásnak és idők óta legkedvesebb vendégét: Rákosi Viktort.

De ezzel még mind nem ért véget a nap fényes ünnepéje. Az esti órákban a lelkesült nép faklyás zenével tisztelte meg immár nem is képviselőjelöltjét, hanem a mint egy szívvel és lélekkel hangoztatta: képviselőjét. Valóságos emberáradat vonult Rákosi Viktor szílése elé, üdvölgással, lobogó faklyákkal és lengő zászlókkal. — Igazán megható volt a lelkesedésnek ezen egy napon már harmadizban történt impozáns megnyilatkozása. Udvarhelyi József, a párt egyik legrégebbi kipróbált edzett harczosa üdvözölte Rákosit lelkes szavakban, mire ő, az elragadó látványtól egészen meghatottan, oly szép, költői lendületű beszédben válaszolt, hogy az éljenzésnek vége-hossza nem akart lenni. Szóltak még Brassay Károly és Sebők Gyula szintén lelkesen s tetszeszajtól kísérve.

Isméltődtek a délután eseményei, a lelkesedés viharos megnyilatkozása. Az anyák gyermekeiket emelték föl, hogy lássák ok is Nánás rajongva szeretett képviselőjelöltjét, szép leányok virágokat szórtak rá, boldog volt, aki közelébe férhetett, kezét megcsókoltatta. Majd fölhangzott mennydörgő erővel égfelé a Kossuth nóta, azután a nemzeti imádság, a himnusz, hogy kövessék a Rákosi nóta, melyeknek vége-hossza nem akart lenni, közbe közbe viharos „Éljen Rákosi!” kiáltásokkal félbeszakítva.

Csak a késő éjjeli órákban oszlott szét a lelkes sokaság s térhetett nyugalomra Rákosi Viktor, aki a hajdunánási választókerületnek bizonyosan egyhangulag megválasztott képviselője lesz, mert még az a néhány kormánypárti — ritka Nánáson, mint a fehér holló — is, aki még akadna, szívéből kiálja velünk a függetlenség erős táborával: Éljen Rákosi Viktor!

Szikszai Szabó László meghalt.

A debreczeni közélet egyik kipróbált, köztisztelt bajnokát, a magyarság kitünő, kiváló fiát vesztettük el, midőn mély és őszinte részvéttel jelentjük, hogy Debreczen kiváló polgára Szikszai Szabó László meghalt.

Egész férfit, egész hazafit, tetőtől-talpig színmagyart vesztettünk el ki a közügyeknek mindig lelkes, mindig csüggedetlen munkása volt, kiből a polgári nemes erények öszpontosultak. Nem a felsőbb hejje, hű kitüntetések hajszolásában találta fel életcélját, hanem kiváló képességeivel és jellembeli erényeivel, nagy magyar szívével mindig a közjóért munkálkodott és a polgárság szeretetében, becsülésében találta fel az igaz elismerés borostyán koszoruját.

Fájdalom, hogy élte delén kettőtört életfálya és a részvét koszoruját kell kelyeznünk a derék magyar koporsójára, mert az elhunyt minékünk az elvekből is testvérünk volt, egyik oszlopos férfia volt a debreczeni és az országos független 48-as pártnak. Elvszilárdságával ragyogó példaképpen állott előttünk, férfiasan, magyarosan kivette a részét a küzdelem minden nehézségeiből. Eszményeitől soha el nem tántorodott, de mint a református egyház presbitere, városi bizottsági tag, a főiskolai igazgató-tanács tagja stb. érdemteljesen buzgólkodott és a nemes elvtársunkban lapunk is egyik legönzettebb régi, lelkes támogatóját vesztette el. A derék férfi élte delén, 60 éves korában hunyt el Budapesten, a vöröskereszt kórházban és a kis-várdi családi sirboltban fogják eltemetni, ki munkás életét, nagy képességeit szentelte édes magyar hazájának és polgárságáért. Midőn független pár-

tunknak is ezen mély gyászót bejelentjük, mély részvétünk kifejezése mellett, itt adjuk a család által kiadott gyászlevelet is.

Mély fájdalommal tudatjuk: Szikszai Szabó László okleveles mérnöknek, Debreczen sz. kir. város bizottsági tagnak, az ev. ref. egyház presbiterének, a főiskola igazgató tanács tagjának stb. folyó hó 24-én életének 60-ik évében, hosszas szenvedés után Budapesten történt elhunytát. Földi maradványai f. hó 27-én d. e. 9 órakor a kis-várdi családi sirboltban tételnek örök nyugalomra. Debreczen, 1901. augusztus 25-én. Testvérei: Dr. Szikszai Szabó József, Sz. Szabó Izabella, férj: Kovács Istváné. Sz. Szabó Leona, férj Nagy Lajosné.

NAPI HIREK.

Kossuth Ferenc Debreczenben.

Az országos függetlenségi és 48-as párt vezére Kossuth Ferenc szombaton este a gyorsvonattal Debreczenbe érkezett. Utazásának célja a t. löki választókerület meglátogatása lévén, Debreczenben csak átutazóban volt s jöveteléről csak pártunk vezetési nyertek közvetlen értesülést. Mégis hogy a hír kiszivárgott az állomás környékét nagy számmal lepték el az emberek. A perronon pártunk vezéremberi várták Kossuth Ferencet, kit mikor a vonatról leszállt lelkes éljenzéssel vettek körül. Az állomásról az Angol Királynő szállodába hajtottak, hol este 8 órakor közös vacsora volt.

A kedélyes vacsora alatt lelkes felköszöntők hangzottak el a jelenlevő jelölteknek s általában a pártnak diadalára.

Felköszöntőt mondtak: Kossuth Ferenc Rákosi Viktor, Dr. Benedek János, Dr. Bakonyi Samu, Dr. Papp Zoltán, Kertész János, Dr. Freund Jenő, Rath Zoltán, Dr. Burger Péter, dr. Fejér Ferenc, Öry Mihály Harangi József stb.

Kossuth Ferenc reggel öt órakor utazott el T. Lökre, utjában kiszállt H.-Böszörményben is, ez utról azonban lapunk más helyén olvasható részletes tudósítás.

Döntés a színház bérbeadása ügyében.

A városi tanács mai ülésére tüzte ki, vajjon elfogadja-e a színházi bizottság két szótöbbséggel hozott ama javaslatát, hogy a színházat Komjáthy-nak adja bérbe, vagy a közönségnek tegyen eleget Makónak adja oda. A tanácsülés a színház bérbeadása ügyében, mivel a tanács több tagja hivatalos ügyekben elutazott, nem határozott. A tanács csütörtökön tartandó tanácsülésén dönt Komjáthy vagy Makó lesz-e az új színházigazgató.

Hirtelen halál.

Lapunk zártakor vesszük a hírt, hogy Kátz Herman ösmert ruhakereskedő főtéri üzletében összeesett s pár perc múlva, mire dr. Burger Péter orvos odaérkezett, meghalt.

Kossuth Ferenc a tiszalöki választókerületben.

Gyönyörű hazafias ünnepe volt a tiszalöki választókerület magyarságának, a nép ezrének a szíve fellángolt és a szeretet ragyogó sugarival, a honfi érzés igaz melegével derengte körül. Kossuth Lajos nagy fiát Kossuth Ferenc országos függetlenségi pártvezérünket a ki vasárnap Dr. Papp Zoltán koszorus fővárosi író és pártunk több előkelősége kíséretében a tiszalöki választókerület jelölő ülésére az ő érte rajongó szeretettel érző magyar nép körébe lerándult. Leirhatatlanul szép és felsé-

ges volt a fogadtatása szeretett nagyvezér-férfinak, a ki Szent-Mihályról kocsin ezernyi és ezernyi nép kíséretében ment át Lökre, ahol a tetőpontra emelkedett a lelkesedés és egyhangú lelkesedéssel kiáltották ki a kerület Kossuth-párti jelöltjéül Dr. Pap Zoltán koszorus írónkat, a magyar nép ezen kiváló barátját. Kossuth Ferenc ezen feledhetetlen emlékü látogatásáról, ezen gyönyörű hazafias ünnepéle lebilincselő lefolyásáról, valamint a Dr. Pap Zoltán képviselői jelöléséről lapunk legközelebbi, keddi számában fognak tudósítónk részletesen beszámolni.

Halálozás.

Polg. Nagy Mihály, pártunk buzgó tagját fájdalmasan sújtja szeretett neje Vass Julianna elhalálása. Hült telemei 27-én d. u. 3 óran Garay-utca 26. sz. házuktól a nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a Hatvan utcai temetőben tételnek végnyugalomra.

TÁVIRATOK.

Halálos párbaj.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, augusztus 26.

Szt.-Pétervárról távirják, hogy Wittjenstein herceg fiatal tiszt két budapesti orfeuménekesnővel mulatott, kik egy másik — asztalnál ülő kereskedőt becsméltek. A kereskedő udvariatlanul válaszolt, mire a herceg névjegyét nyújtotta át. Ma reggel volt a párbaj, a herceg az első lövés után halva maradt. Az agyonlőtt herceg unokaöccse volt Hohenlohe herceg volt német birodalmi kancellárnak.

Elítelt árulók.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, augusztus 26.

Londonból jelentik: Burgberdorsphban 149 embert hazaárulás címén elítéltek. Kitchener táviratozza Pretóriából, hogy Delarey ellene proklamációt tesz közzé, melyben minden birt a harc további folytatására szólít fel s kijelenti, hogy a harcot ő is tovább folytatja.

A h.-szoboszlói képviselőválasztáshoz.

(Lajos napja H.-Szoboszlón.)

— Kiküldött tudósítónktól. —

Az egész országban hagyományos szeretettel ülték meg Kossuth Lajos nevenapját. Ezek közül különös fontossággal bírt a Lajos napja Hajdu-Szoboszlón, hol a tegnapi nap politikai jelentőségű, nagyfontosságú volt.

H.-Szoboszlón két jelölt van. Egyik Polónyi Géza a jelenlegi képviselő, ki annak idején választói előtt kijelentette, ha h.-szoboszlói jelölt lép fel, ő visszalép, a másik Kovács Gyula H.-Szoboszló szülötte, ottani polgármester, pártunknak, a függetlenségi és 48-as Kossuth pártnak tagja s jelöltje.

A h.-szoboszlóiak megelégték már Polónyi köpenyforgatását, ezért szervezkedtek ellene s pártunk programjának alapján felléptették Kovács Gyulát, kit az egész város s a környék tisztel, becsül s szeret.

A derék Bocskay utódok, a hajduk törhetetlen hazafiak, s annak a zászlaja alá csoportosulnak, ki hallhatatlan hazánkfia

Kossuth Lajos nevével indul a küzdelemben ez Kovács Gyula. Nekik nem kell sem Polonyi, sem a politikája, az igazi, őszinte politikának hívei, melyet Kovács Gyula jelöltjük a múltban vallott s a melylyel politikának jelenben is kifejezést adott.

A tegnapi nap mutatta meg legfényesebben, hogy a derék hajduk mennyire ragaszkodnak azokhoz a hagyományokhoz, — melyeket Kossuth Lajos hagyott örökül nemzetére s a melynek buzgó követője az ő érdemes jelöltjük Kovács Gyula.

A múlt héten vasárnap Polonyi lent volt Szoboszló. Lajos napját tartották meg. Akkor már meggyőződhetett Polonyi, hogy bizony az ő mandátuma ott a legnagyobb veszélyben forog. A szoboszlói 1400 szavazó közül alig volt 300 jelen azon az ünnepen s a kerülethez tartozó községek is gyéren képviseltették magukat.

Tegnap vasárnap a Kovács Gyula pártja tartotta meg Lajos napját. Hatalmas politikai tüntetés volt ez Kovács Gyula mellett. H.-Szoboszló választóinak színe-java, értelmisége mintegy nyolczszázan, továbbá a kerülethez tartozó községek, Szovát, M.-Pécs, Ujváros, V.-Pécs választói, kik szintén megelégtették Polonyi politikáját, majdnem teljes számban jelentek meg.

A Szt. György-tér valóságos kocsis zászlótábor volt. Kétszáznyolcvannégy kocsis szekér volt ott, mindegyiken öt hat választó.

Százharmincz tagból álló lovas bandérium vezette az impozáns, gyönyörű látványt nyújtó végtelen hosszú kocsisort, mely a főtéren keresztül vonult az erdőbe, az ünnepély színhelyére. Amerre a hatalmas, impozáns menet elvonult, a néptömeg gyűlt egybe s kendőlobogtatással üdvözölte a város négyes fogatán Ádám János pártelnök társaságában ülő Kovács Gyula jelöltet.

Másfél órát vett igénybe, mire a beláthatatlan kocsisor legutolsója az erdőbe megérkezett.

Az erdőben megvendégelték a választókat. A lakománál az első felköszöntőt Kovács Gyula a népszerű s szeretett jelölt mondotta, Kossuth emlékezetére üritette poharat. Örösi, leirhatatlan hatást keltett Lengyel Imre táblabíró a járásbíró s vezetésének beszéde. Hazafias szellemtől áthatott, lelkes szavak voltak azok, melyeket a választókhoz intézett.

Ő ugyan — ugymond — nem tartozik e párthoz, de szívében, lelkében független. A h.-szoboszlói nép megunt Polonyi köpenyforgatását. Elpártolt tőle, mert észrevette, hogy a Boeckay zászló veszélyben forog. Polonyi és társai reakzionárius politikát követnek, elnyomják a lelkiismereti szabadságot s a római pápa fenhatósága alá akarják hajtani a magyar nemzetet. A hajduk mindenkor a szabadeivőség a Boeckay zászlója alá sorakoztak. Az a párt, melynek Polonyi tagja, mikor Kossuthot fogadták, megszökött e zászló alól, tehát meggyalázta ezt a zászlót.

A hajdunép most már öntudatra ébredt s olyan embert akar küldeni a parlamentbe, ki hű Boeckay zászlójához s ez Kovács Gyula. Majd visszautasítja a rágalmakat, melyekkel Polonyiék Kovács Gyulát illetik. Kovács Gyula mindig hű volt a Boeckay zászlóhoz s őhajlja ezután se hagyja el. Azért fejezi be — mi se hagyjuk el ezt a zászlót, melyhez Kovács Gyula ragaszkodik s tartson össze Kovács Gyula mellett.

Kovács Gyula Kossuth Ferenczet, a függetlenségi és 48-as párt fáradhatatlan vezérét köszöntötte fel.

Ádám János pártelnök indítványára a következő tartalmu üdvözlő táviratot intéztek Kossuth Ferenczhez:

A nemzeti függetlenség hallhatatlan

vezérének Kossuth Lajosnak mai névünnepén a h.-szoboszlói és kerületbeli függetlenségi érzelmű polgárság ezrei tiszteletteljes üdvözlőket és ragaszkodásukat küldik a nagy és dicső eszmék letéteményeséhez, a függetlenségi és 48-as párt nagyérdemű elnökéhez.

Ádám János
pártelnök.

Felköszöntőket mondtak még Magyar Imre, Bathazár Dezső, Feltóthy László s még számosan.

A tegnapi ünnepély, melyen a választók oly nagy számmal jelentek meg, meggyőződhetett mindenkit arról, hogy a kerület nagy többséggel Kovács Gyula mellé sorakozik s hogy a h.-szoboszlói kerület képviselője Kovács Gyula lesz.

Adja Isten, hogy úgy legyen.

Bujdosó István.

Most két esztendeje még ott dolgozott a többiekkel. Kéveköltő volt csak az igaz (nem bírta már a kaszát), de hát tett mégis valamit s megkereste a mindennapi kenyérét. A vejével meg a leányával volt másfél képén. A múlt esztendei aratáskor már nem aratott, hiányzott s kérdezgettem is utána hol van, mit csinál.

A leánya mondta:

— Nem bírja már a munkát, nyavalyás, odahaza maradt házörzönök.

Sajnáltam az öregot. A menyecske észrevette:

— Nem sajnálni való az olyan — mondá — jobb dolga van mint nekünk, nem csinál semmit, nem törődik semmivel.

— Elég baj az neki.

— De nekünk is, higgye el az ur. Ha magunk volnánk az urammal, lenne mit a tejbe aprítanunk, de így még a kenyeret is meg kell osztanunk vele, rajtunk élőkődik.

Ilyen beszédek. Nem hallgathatom, hálátlanság volt.

Az ősszel összekerültem veletlenül Bujdosó Istvánnal, érdekelt a sorsa s beszédbe elegyedtem vele.

Napos őszi idő járt, még a fecskék sem szálltak el s ő odakint ült a ház előtt, amelyben a vejével lakott. Nehezére eshetett az ülés is, sokszor fel-felállt, meg leült s közben nagyokat köhintett, szárazon, hörgő mellel. Odamenlem hozzá.

— No öreg, hogy megy a sorja?

Válat vont.

— Rosszul, nagyon rosszul, uram, nem bírok dolgozni, előregedtem, azután meg ugat a halál kutyája is belőlem — hát ugy, — Orvoshoz kellene fordulni.

— Voltam nála, de amikor azt mondtam neki, hogy tehetetlen koldus-ember vagyok, azt felelte, hogy nem igen segíthet rajtam. Adott valami medecinát s azt mondta, hogy jól egyek, jó erős bort igyak; én édes Istenem, hogy tehatném én azt, mikor alig van betevő falatom s az is, a mi van, inkább ne volna.

Megesett a szívem rajta. Adtam neki egy kis segítséget, majd a kezemet csokolta érte, ugy hálálkodott, elköhögött jó ideig s csak panaszkodott tovább.

— Azt vetik a szememre a lányom, meg a vöm, hogy máson élőkődő hasznavehetetlen ember vagyok s azért inkább ne is volna az a kenyér. De ha keresni nem bírok.

Biztattam az öregot, ne csüggedjen, majd jóra fordul még a sorsa s lehet, ha fellábad, még aratni is elmehet jövőre.

A szeméről láttam, hogy jól esik neki a biztató beszédem, felvidult, de csak el-

szomorkodott megint, amikor eszébe jutott, hogy addig nem is él már.

De bizony megélte. Átszenvedte az őszt, a telet, tavaszkor alább hagyott a köhögése, s el-el járogatott kapálni, egész a nyár elejéig.

Akkor ismét előfogta a köhögés s oda haza ülő tehetetlen ember lett megint.

Sárgult a kalász, akik elszegődtek aratásra, fenték a kaszát, rendbehozták a szerszámot, mind készülődtek.

A Bujdosó István vője meg a leánya is azon voltak, hogy elmennek, csak maga az öreg nem készülődött... az az hogy talán mégis.

Mert nem állhatta a vője keserű beszédét, a szemrehányást, a hálátlanságot, a mivel a leánya illette.

Péter-Pál előtt egy nap, mikor a vő meg a leány ntra készen összetették a batyujokat; az öreg Bujdosó csak nézte, el nézte őket, valamit dűnyögött magában, nagyokat köhintett s közbe közbe megtörölgette könyes szemeit.

Észrevette a leánya s mintha a szívébe nyilalt volna megkérdezte:

— Mit könyez édes apám?

— Eszembe jutott valami, meg az fáj, hogy én is el nem mehetek.

— Nem bírna a munkát hasztalan jönne.

— Bizony nem. Pedig hát itthon maradni, azt sem bírom ki.

— Hát merre megy?

— Oda, ahol nem vetik a szememre, hogy kegyelem kenyéren élek.

— Elélhet itt is — szolt a vő — mert talán-tán nincs módja a henyelésben; semmit tevésben.

— Keserves henyelés az fiam; mikor az embernek alig van betevő falatja s az is a mi van, olyan keserű kenyér.

— Miért édes apám? — kérdezte a leánya.

— Mert ugy adjátok, mintha én azt meg nem érdemelném.

Kitört ezekre a szavakra a Bujdosó vőjéből a harag. Kirántott az összetett batyuból egy kenyeret, s oda csapta nagy szitkozódással az asztalra.

— Itt van, ehét kelmed belőle a meddig tart.

— Felvette a kaszáját, intett a feleségének s elment; el sem bucsuztak Bujdosó Istvántól.

Egyedül maradt az öreg a szobában, bántotta az éhség, felvette a kést, hogy megszegje vele a kenyeret, de egyszerre mintha valami megrántotta volna a kezét, letette a kést, megállott a szoba közepén s eltűnődött. Kifordult azután a szobából, a pitvar sarkában ott állott a hosszú vadkörtefabotja felvette azt s neki induit a falnak.

Ment végig az utcán, be-benézett minden ház kapuján, be is szeretett vön' térti, elpanaszolni a baját, de nem engedte a lelkiismerete. Visszafordult minden ajtóból, itt is ismerik, ott is, tovább ment addig-addig míg ki nem ballagott a faluszélre. S itt előtte volt a széles nagy országút, előtte a sík, a mérhetetlen róna. Lábai alig bírták, de azért csak neki vágott a nagy semmiségnek.

Jó emberek jöttek szemközt vele, ha észrevette őket, odaült félre az utszéli árokba s ha kérdezték, mit csinál, merre vette utját, azt felelte, hogy meguntta magát ott bent a falubau, kijött a mezőre egy kis járásra-kelesre. Szégyellte megmondani, hogy koldulni indult.

Én is ott: jöttem össze vele a szoros nagy országuton. Botjára támaszkodva ballagott, csöndesen, lehorgasztott fejjel, meg nem ismert volna, ha meg nem szólítom.

— Hová igyekszik, öreg?

Gondolkozott.

— Hát csak el a merre látok, meguntam odahaza magam.

— S meddig készül?

— Amig leszáll az este. Nem vár odahaza senki, meleg az éjszakák, lepihenek hát ott, a hol a napszálla ér, alszom egyet, reggelre tovább ballagok.

Adtam neki megint egy pár krajczárt, azzal hálálkodva tovább ment, utána néztem, gyöngye lehetett nagyon, ide-oda odalgott, mint a részeg ember, úgy ment. Ki tudja, mióta nem evett? s a kenyér, amit ott hagyott az asztalon, azóta talán ki is száradt.

Ágh Endre.

CSARNOK.

Nagy Napoleon császár katonája.

(Ereckmann-Chatriantól.)

Fordította: **Ifjabb Mórcaz Pál.** 29.

Czebede azonban nem erőltette meg magát. Egész nyugodtan öltözködött, majd odafordult a másik két vén kérges huszárhoz:

— Apáim uraimék aztán megkapjuk az engedélyt, hogy a kvártélyból kimehessünk?

— Nem szükséges! Az őrház mögött van egy tér, ott megtörténhetik az összecsapás, az egyik huszár így mondta.

Ezt a térséget köfal környékezte. És a mi ablakunkból ide pompásan beláttunk.

Czebede midőn felöltözött, hozzánk fordult:

— Józsi és Klipfel, én titeket kérlek fel tanuimul!

Megráztam a fejemet, hogy nem megyek.

— Nos, hát akkor Fürszt Jani gyere te, mondá.

Lementek a lépcsőn.

— Most elviszítik Czebedét, így bántkódtam. Nem elég, hogy a muszkák a burkusok seregevel törnek reánk, hát még egymás vérért is ontjuk.

A szobabeli legénység mind az ablakokhoz tódult, csak magam gubbaszkodtam az ágyon. Őt percig alig telt bele, már csattogott a kard. Elfakultam, a vér a szívembe tódult. De nem sok idő telt bele, a midőn hallám, Klipfel így kiáltott:

— Állj! Találta!

Nem tudnám megmondani, hogy mint, de iziben ott termettem én is az ablaknál és a többiek feje fölött letekintvén, láttam, hogy a vén huszár a falhoz támaszkodott, míg Czebede a nagy véres karddal épp akkor emelkedett fel. A heves összecsapás közben ugyanis féltérde bukott és így az öreg kardjával a válla fölött döfött el, hanem Czebede nem habozott egy pillanatig sem, már szurt, hasba szurta a huszárt. Nagy szerencséje volt, mert ha térdre nem bukik, éppen szíven szurta volna a huszár.

Egy pillantás alatt áttekinttem a helyzetet.

A huszár nekibukott a köfalnak, a két cimborája fogta el. Czebede halvány volt, mint a halott, a véres kardját nézegette, miközben Klipfel a köpönyegét nyújtotta neki.

Ez az ébresztőkor, február 18-án történt. És még ez nap kikaptuk a menetparancsot. Elmasiroztunk Frankfurtból Selingenstadtba, ahol is egész márczius nyol-

czadikáig tanyáztunk. Most már mi ujonczok is ismertük a fegyver használatát és kifogástalanul gyakoroltunk században is. Seligenstadból márczius 9-én Schweinheimba vonultunk át. És 1813-ban, márczius hó 24-dik napján a bataillon Aschaffenburgnál egyesült a divízióval. Ugyanott Ney marsall meg is szemlélt bennünket.

A következőket pedig minden bakának tudni kellett, hogy a századparancsnokunk Florentin kapitány ur, a hadnagy Bretonville, zászlóaljparancsnok Gemeau, zászlóaljsegédtiszt Vidal, az ezredes Czapsel, a brigadiros Ladoucette generális és hogy a hadosztályparancsnok bizonyos nevezetű Souham altábornagy. Ezt minden katonának tudni kellett, ha csak nem akart vakoldus módjára masirozni.

XI.

A hóolvadás márczius 18. vagy 19-dik napján indult meg. Még ma is emlékezem reá, hogy amidőn Aschaffenburgnál a nagy csapa: szemle megtartott, reggel 10 óratól délután 3 óráig egyre esett az eső. Széles fensíkon történt a felvonulás, a mesze távolba elláttunk innét. Balról a kastélyablakból kíváncsian bámult reánk az uri nép, miközben mi bokáig állottunk a vízben. Megmerült a bakkancsunk is. Jobbról pedig ott tajtékzott a folyó, de ködös párák borongtak felette. És nehogy elaludjunk, majdnem minden pillanatban hangzott a parancsszó:

— Fegyvert fel! — Fegyvert le!

A marsall lassan lovagolt elő a törzskarával. Czebede azzal vigasztalt, hogy legalább megláthatjuk a „bátrak bátrát.“*) Magam részéről odavélekedtem:

— Több gyönyörűségem telne benne, ha onnéthazulról nézhetném végig.

Végre mielőtt is elérkezett. Hosszu száru nagy lovageszimat viselt. Kék kabátját aranypaszománt díszítette. Széles nagy kalapjáról csöpörgött az eső. Csinos, vörös szőke férfi volt, az orra kissé fitos, de a szemei élénkek és kinézésre, mint a vas, oly erős. Nem kevélykedett, mert midőn a századunk előtt ellovagolt s a kapitányunk tisztelgett neki, hirtelen visszafordult a nagy lováról és egész hangosan ezt kiáltotta:

— Hohó! No nézd, ez meg Florentin!

A mi kapitányunk, mintha nyársat nyelt volna, úgy kiegyenesedett e szavakra. Még keményebben kihuzta magát, bár kellemetes zavarában azt sem tudta, hogy mit feleljen. Ugyátszik, hogy a marsall meg a kapitány a köztársaság idejében együtt katonáskodtak, amikor még közlegény volt mindkettő. Végre mégis szóhoz jutott a kapitány:

— Igenis marsall! Sebastin Florentin.

— Kedves Florentin barátom, igazán örülök, hogy látlak, azt hittem, hogy téged is lefektettek odalent, szolt a marsall, kezével Oroszország irányába mutatván.

A marsall ezen kitüntető szavain az egész század nekibuzdult, hogy büszkén hetykéldett még a legjámorabb rekruta is. Czebede pedig egész lelkesedve sugta a fülembe:

— Lásd ez is olyan ember, akiért szívesen beveretném a koponyámat.

Én azonban sehogy sem értettem meg, hogy miről volna az jó, hogy azért Czebede a koponyáját beveresse, mert a marsall felismerte és köszöntötte a régi katonapajtását.

Ez az egész, ami még az aschaffenburgi nagy szemlérlől eszembe jut.

(Folyt. köv.)

*) Ney marsall ezt a mellénevet a Beresina folyónál érdemelte ki, amikor oly páratlan hősiességgel védelmezte az átkelést s így legalább megmentette a francia sereg romjait. Napoleon ezen hősiességért nevezte ki moszkva herczegévé.

'MARGIT'

GYÓGYFORRÁS.

Margitforrás-telep (Bereg megye.)

A budapesti m. kir. egyetem vegyelmzése szerint kevés szabad szénsavat, ellenben sok szénsavas natriumot és lithiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Két fő hatása a **légutak s tüdőhurutos állapotainál**, különösen ha a köpet nehezen szakad fel; tüdővészeseknél még akkor is, ha vérköpések van. a „Margitviz“ megbecsülhetlen szolgálatokat tesz kevés szabad szénsavánál fogva. Kiváló hatást látni tőle a **gyomor és belek hurutos állapotainál**, főleg azon esetekben, hol a fölös mennyiségben képződött sav az oka a rossz emésztésnek.

A húgysavas sók lerakódását akadályozván, becses szolgálatokat tesz továbbá a **hólyag hurutos bántalmainál**, a **kő és homokképződés eseteiben**, miért is a **budapesti és bécsi egyetem orvostanárjai**, mint az **orvosvilág egyéb előkelőségei** a legszívesebben használják s előnyt adnak a „Margit“ forrásnak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

== Mint ivóvíz ==

kiváló óvszernek bizonyult járványos betegségek idején főleg typhus ellen.

Mint borvíz általános közkedveltségnek örvendő
Főraktár: **Édeskuty L. Budapest**

cs. és kir. udv. szállító.

== Ásványvíz nagykereskedő. ==

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

APRÓ HIRDETÉSEK.

10 szög 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűből szedett minden szó 4 fillér.

Ebesi ártézi víz a legjobb legegészségesebb üdítő ital. Kapható minden fűszerüzletben, kávéházak és vendéglőkben. Főraktár: Piacz-u. 7. sz.

Ügyes utazók kerestetnek egy igen kelendő cikk eladására nagy jövedelem mellett. Ajánlatok F. U. M. 889. szám a. Rudolf Mosse Frankfurt a/M. intézendők.

Makkoltatás. Szomszédos megyében, nagyobb területű bükkfaerdőnek idei gazdag **makktermése**, mintegy 1800-2000 drb **sertés hizlaltatás** illetve **makkoltatás** céljából bérbeadandó. Az erdőn egészséges vizü nagyobb és számos kisebb forrásos patakok vannak. Értekezhetni Csapó-utca Zenede épület Tömösváry L. nél.

Fiatal árva leány ref. tanítónő, ajánlkozik házikisasszonynak vagy megfelelő állásra. Czim: Fehér Anna Debreczen, főposta posterestante.

Templomülés a debreczeni Deák Ferencz-utcai izr. templomban középhajó 3 ik pad, 1. sz. sarok ülés örök áron eladó, vagy a folyó évre 40 frtért bérbe kiadó. — Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Debreczen szab. kir. város világitási vállalata.ad 28 sz. jvk 3 pont.
1901.**Pályázati hirdetmény.**

Debreczen sz. kir. város világitási vállalatánál f. é. október hó 15-étől fogva a **pénzbeszedői állás** lemondás folytán megüresedik.

Ezen állás évi 1200 korona fizetéssel, 200 korona lakáspénzzel, 60 kor. fűtési és világitási átalánnyal és a világitási vállalat üzleti szabályzatának 34 § a értelmében megállapítandó jutalékkal van egybekötve.

Az állás betöltése egyelőre ideiglenesen történik 3 havi felmondással, a végleges és nyugdíjkepes alkalmazás későbbi határozatnak van fentartva.

A megválasztott köteles szolgálatba lépése előtt 1200 korona biztosítékot készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban Debreczen sz. kir. város házipénztáránál letenni.

Felhivatnak azok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy eziránti kérvényüket, előképzettségüket és eddigi alkalmazásukat feltüntető okmányokkal felszerelve, legkésőbb **szeptember hó 10-én déli 12 óráig** Körner Adolf városi tanácsnok urhoz, mint a világitási szakbizottság elnökéhez a hivatalos órák alatt adják be.

Debreczen, 1901. aug. 26-án.

Debreczen sz. kir. város világitási szakbizottsága.**Szepességen**

Késmárk közvetlen szomszédságában, tiszta német faluban, tanító családnál, gyermekek **18 frt** fizetés mellett teljes ellátásra elvállaltatnak.

Czim a kiadóhivatalban.

10075

1901.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa ezennel közhírré teszi, miszerint a város tulajdonát képező Hatvan-utcai salétrom helyi faraktár az 5266/1901. számú végzésben kibocsátott hirdetmény szerint árverésre kitűzött több rendbeli városi földbirtokokkal együtt a **folyó évi augusztus hó 28-ikán d. e. 9 órakor** a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni, amely árverésre az árverelni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a városi számvevői hivatalnál megtekinthetők s a kikiáltási ár 10%-ka árverelni szándékozók által az árverés fogantatásával megbizottak kezéhez készpénzben lefizetendő.

Debreczen, 1901. augusztus 19.

A városi Tanács.**Artézi és szivattyus kutak**

8475

1901.

furására községek, gyárak, gazdaságok és magányosok részére jutányos feltételek mellett ajánlkozik

Guró Lőrincz

kutfurómaster és vállalkozó, ki 15 év lefolyása alatt 200-nál több sikerült furtkutatót létesített. Megrendelések címre: **Debreczen, Varga-u. 20. sz.** intézendők.

Bor-árjegyzék**Szabó Kálmán és Testvérei**

Szent-Anna pusztá homoki szőlőtelepén termelt természetes ó-borokról

Literes palaczkokban:

Fehér asztali	80 fillér
Rizling	92 "
Veres asztali 98-ról	80 "
Nagy burgundi siller	80 "

Palaczkokért 16 fillér letét.

Kaphatók a termelő

Szabó Lajos Fiai cégénélDebreczen, Tisza palota
valamint

Geréby Fülöp utódai, Fritsch Károly,
Parti Ferencz, Bán László,
Tóth Kálmán, Czeglédy és Polgár
Váray József, Félégyházi János,
fűszerkereskedő uraknál.

11694.

1901.

Pótárverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a m.-pécsi sorompó melletti, jelenleg Horváth József ácsmester által bérelt valamint az ugyanott levő a faáru-szövetkezet által bérelt városi földek a **f. évi augusztus hó 28-án délelőtt 9 órakor** a városháza nagytermében tartandó nyilvános árverésen a már eddig árverésre kitűzött többi városi földekkel együtt haszonbérbe fog adatni a legtöbbet ígérőknek.

Felhivatnak árverelni szándékozók, hogy a kikiáltási ár 10%-át az árveréssel megbizott képviselők kezéhez készpénzben tegyék le. Az árverési feltételek a számvevőségél megtekinthetők.

Debreczen, 1901. aug. 24.

A városi tanács.**Árverési hirdetmény.**

Debreczen sz. kir. város Tanácsa ezennel közhírré teszi, miszerint a város tulajdonát képező következő épületek, csapszékek és bolthelyiségek, u. m.:

1. A Könyök-utcza 11. sz. (régii Csapó-utcza 630.) sz. ház a folyó 1904. évi november hó 1-től 1904. évi november hó 4-ig terjedő 3 évre.

2. A baromvásártéren levő csárda az 1902. évi január hó 1-től az 1901. évi december 31-ig terjedő 3 évre.

3. Az epreskerti csapszék az 1902. évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

4. A „Bégány“ csapszék az 1902. évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

5. A „Bárány“ csapszék a mézszárszékekkel együtt 1902. évi január hó 1-től 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

6. Simonffy-utcza 2. sz. bérház 4. sz. bolthelyisége az 1902. évi május hó 1-től 1905. évi május 1-ig terjedő 3 évre.

7. A „Csicsogó“ csapszék a mézszárszékekkel együtt az 1902. évi január hó 1-től az 1904. évi december hó 31-ig terjedő 3 évre.

8. A városháza alatti 4. és 5. számú bolthelyiségek az 1902. évi november hó 1-ig terjedő hat évre a **folyó évi október hó 9-én délelőtt 9 órakor** a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatni fognak, a mely árverésre az árverelni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők s a kikiáltási ár 10%-a árverelni szándékozók által az árverés fogantatásával megbizottak kezéhez bánatpénzül készpénzben lefizetendő.

Debreczen, 1901. évi július hó 29-én.

A városi tanács.

34 kgy.

1901.

Hirdetmény.

Kálló-Semjén község képviselő testülete 2 (kettő) furott kut lé esítését rendelte el, erről a pályázni kívánókat azon felhívással értesítjük, hogy a kut furására vonatkozó — költségvetéssel ellátott — ajánlataikat **1901. évi augusztus hó 31-ik napjáig** Kálló-Semjén község előjáróhoz adják be.

Kálló-Semjén 1901. aug. 23.

Nagy Akos

jegyző.

Papp János

főbíró.